

Făcând astfel, vă exprimați dragostea și dorința de a-L urma cu adevărat pe Hristos. Aceasta vă va pregăti să primiți toate binecuvântările promise.

Îi invit pe cei care nu sunt membri ai Bisericii noastre să-și exercite credința, să se pocăiască și să fie demni să primească legământul botezului în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Făcând astfel, vă veți arăta dragostea față de Tatăl nostru Ceresc și dorința de a-L urma pe Hristos.

Eu mărturisesc că noi suntem mai fericiți când urmăm învățăturile Evangheliei lui Isus Hristos. Pe măsură ce ne străduim să-L urmăm, vom primi binecuvântările cerului. Eu știu că promisiunile Sale vor fi împlinite dacă facem și ținem legămintele și devenim adevărați ucenici ai lui Hristos. Eu mărturisesc despre marea Lui dragoste pentru fiecare dintre noi și fac aceasta în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Moise 7:62.
2. Ioan 8:12.
3. Isaia 53:5.
4. 2 Corinteni 12:7.
5. Vezi 1 Nefi 1:20.
6. Vezi Rut 1:16.
7. Vezi Genesa 39:7-9.
8. Vezi Ioan 21:15-19.
9. Vezi Ioan 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moroni 10:33.
12. Vezi *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), p. 42; vezi, de asemenea, Spencer W. Kimball, „Be Ye Therefore Perfect” (cuvântare de devoțiune, Institutul de religie din Salt Lake, 10 ian. 1975): „Noi am făcut jurăminte, jurăminte solemne, în ceruri înainte de a veni în viața pe pământ... Noi am făcut legăminte. Noi le-am făcut înainte de a accepta locul nostru aici pe pământ”.
13. Vezi 2 Nefi 31:5-7.
14. Avraam 2:11. Vezi, de asemenea, John A. Widtsoe, „Temple Worship” (lecture, Assembly Hall, Salt Lake City, 12 oct. 1920), p. 10: „Legământul dă naștere adevărului și face posibile binecuvântările care-i recompensează pe toți aceia care folosesc cunoașterea în mod adecvat”.
15. Vezi Doctrină și legăminte 90:24.
16. Vezi, de exemplu, 3 Nefi 18:7-11.

Vârșnicul Kent F. Richards
din Cei Șaptezeci

Ispășirea poate tămădui orice durere

Marea noastră problemă în viața muritoare este aceea de a deveni „un sfânt prin ispășirea lui Hristos.”

În calitate de chirurg, o bună parte din activitatea mea profesională s-a petrecut având ca temă durerea. În mod inevitabil, prin operație eu o produceam aproape în fiecare zi – și, atunci, mare parte din efortul meu era folosit pentru a controla și a alina durerea.

Am meditat la scopul durerii. Niciunul dintre noi nu este scutit de experiența durerii. Am văzut oameni care i-au făcut față în moduri foarte diferite. Unii s-au îndepărtat, cu mânie, de Dumnezeu, în timp ce alții au permis suferinței lor să îi apropie mai mult de Dumnezeu.

La fel ca și dumneavoastră, am trecut și eu prin durere. Durerea ne ajută să monitorizăm procesul de vindecare. Deseori, ea ne învață să avem răbdare. Poate de aceea folosim termenul *răbdător* când ne referim la cei bolnavi.

Vârșnicul Orson F. Whitney a scris: „Nicio durere pe care o simțim, nicio încercare prin care trecem nu este irosită. Ea contribuie la educația noastră, la dezvoltarea unor calități, cum ar fi răbdarea, credința, tăria morală și umilința ... Prin tristețe și suferință, trudă și necaz, noi dobândim educația pe care am venit s-o dobândim aici”.¹

În mod similar, vârsnicul Robert D. Hales a spus:

„Durerea vă duce într-o stare de umilință care vă permite să reflectați. Este o experiență pe care sunt recunoscător că am îndurat-o ...

Este o experiență pe care sunt recunoscător că am îndurat-o... Am învățat că durerea fizică și vindecarea corpului după operații complicate sunt uimitor de similare cu durerea spirituală și vindecarea sufletului în procesul pocăinței”².

O mare parte din suferința noastră nu se datorează, neapărat, greșelilor noastre. Evenimente neașteptate, situații contradictorii sau întâmplări care dezamăgesc, boli care nu mai conțesc și chiar moartea, ne înconjoară și influențează experiența noastră muritoare. Pe lângă acestea, putem suferi dureri din cauza acțiunilor altora.³ Lehi a menționat că Iacov „[suferise]... multă întristare din cauza grosolăniei fraților [săi]”.⁴ Opoziția face parte din planul fericirii al Tatălui Ceresc. Noi, toți, întâmpinăm suficientă opoziție pentru a ajunge la o conștientizare a dragostei Tatălui nostru și a nevoii noastre de a fi ajutați de Salvator.

Salvatorul nu este un observator

tăcut. El Însuși cunoaște personal și în mod continuu durerea pe care o înfruntăm.

„El suferă durerile tuturor oamenilor, da, durerile fiecărei făpturi vii, atât bărbați, cât și femei și copii.”⁵

„Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”⁶

Uneori, în durerea noastră profundă, suntem tentați să întrebăm: „Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo?”⁷. Eu mărturisesc că răspunsul este da, există un doctor. Ispășirea lui Isus Hristos tămăduiește toate aceste stări sufletești și efecte ale vieții muritoare.

Există un alt fel de durere de care noi *suntem* responsabili. Durerile spirituale sunt fixate adânc în sufletele noastre și pot părea de nepotolit, chiar ca și când ar fi fost „sfâșiate” cu o „groază de negrăit” după cum a descris Alma.⁸ Ele provin din cauza faptelor noastre păcătoase și din lipsă de pocăință. Pentru acest gen de durere există, de asemenea, un tratament care este universal și absolut. El vine de la Tatăl, prin Fiul, și este disponibil pentru fiecare dintre noi care dorește să facă tot ceea ce este necesar pentru a se pocăi. Hristos a spus: „Nu vă veți întoarce voi acum către Mine... și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot vindeca?”⁹

Hristos Însuși ne-a învățat:

„Iar Tatăl meu M-a trimis pe Mine pentru ca Eu să pot fi ridicat pe cruce; iar *după* ce Eu am fost ridicat pe cruce pentru ca să pot să-i aduc pe toți oamenii la Mine ...

de aceea, în acord cu *puterea* Tatălui, Eu îi voi aduce pe toți oamenii către Mine”¹⁰.

Poate că lucrarea Sa cea mai importantă este cea străduință continuă cu fiecare dintre noi, individual, de a ne

înălța, de a ne binecuvânta, de a ne înțări, de a ne susține, de a ne îndruma și de a ne ierta.

După cum a văzut Nefi într-o viziune, o mare parte din slujirea din timpul vieții muritoare a lui Hristos a fost dedicată binecuvântării și tămăduirii bolnavilor care sufereau de tot feluri de boli – fizice, emoționale și spirituale. „Și am văzut mulțimi de oameni care erau bolnavi și chinuți de tot felul de boli... Iar ei au fost vindecați prin puterea Mielului lui Dumnezeu.”¹¹

Alma, de asemenea, a profețit că „El va merge înainte, răbdând dureri și suferințe și ispite de toate felurile; și... El va lua asupra Lui toate durerile și bolile poporului Său ...

ca inima *Lui* Lui să fie inundată de milă... ca *el* să știe, în ce privește trupul, cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor”¹².

Într-o noapte, târziu, fiind într-un pat de spital, de data aceasta ca pacient, nu ca medic, am citit acele versete, iar și iar. M-am gândit: „Cum se face aceasta? Pentru cine? Ce se cere pentru a fi demn? Este ca iertarea de păcat? Trebuie să merităm

dragostea și ajutorul Lui?”. În timp ce meditam, am ajuns să înțeleg că în timpul vieții Sale muritoare, Hristos *a ales* să treacă prin dureri și suferințe pentru a ne înțelege. Noi, de asemenea, poate că trebuie să trecem prin experiențele grele ale vieții muritoare pentru a-L înțelege pe El și scopurile noastre veșnice.¹³

Președintele Henry B. Eyring ne-a învățat: „Aceasta ne va oferi mângâiere atunci când trebuie să așteptăm, în suferință, alinarea promisă a Salvatorului, prin care El știe, din experiență, cum să ne vindece și să ne ajute... Iar credința în această putere ne va oferi răbdare pe măsură ce ne rugăm, lucrăm și așteptăm ajutor. El ar fi putut să știe cum să ne ajute, pur și simplu prin revelație, dar El *a ales să învețe prin propria Sa experiență*”¹⁴.

Am simțit „îmbrățișarea dragostei Sale” în acea noapte.¹⁵ Drept recunoștință, lacrimile mi-au udat perna. Mai târziu, când am citit în Matei despre slujirea lui Hristos din timpul vieții Sale muritoare, am făcut o altă descoperire: „Seara, au adus la Isus pe mulți... El... a tămăduit pe *toți*

Guayaquil, Ecuador

bolnavii¹⁶. El i-a vindecat pe *toți* cei care au venit la El. Niciunul nu a fost refuzat.

După cum ne-a învățat vârstnicul Dallin H. Oaks: „Binecuvântările tămăduitoare vin în multe feluri, ele fiind potrivite nevoilor noastre personale, care sunt cunoscute de El, care ne iubește cel mai mult. Uneori o „tămăduire” vindecă boala noastră sau ne ușurează povara. Dar, alteori, noi suntem «vindecați» prin faptul că ni se dă putere sau înțelegere sau răbdare pentru a suporta poverile pe care le avem¹⁷. Toți care vor veni pot fi „[primiți] în brațele lui Isus¹⁸. Toată suferința poate fi alinată. În El, noi putem „găsi odihnă pentru sufletele [noastre]¹⁹. Condițiile noastre muritoare poate nu se vor schimba imediat, dar durerea, îngrijorarea, suferința și teama pot fi înghițite în pacea Sa și în leacul Său alinător.

Am observat că, deseori, copiii acceptă într-un mod mai firesc durerea și suferința. Ei îndură în liniște cu umilință și blândețe. Am avut un sentiment frumos, plăcut, în preajma acestor micuți.

Sherrie, o fetiță de 13 ani, a suferit o operație pe măduva spinării care a durat paisprezece ore. Când și-a recăpătat cunoștința la secția de terapie intensivă, ea a spus: „Tati, mătușa Cheryl este aici, și... bunicul Norman și bunica Brown sunt aici. Tati, dar cine este cel care stă lângă tine? Seamănă cu tine, doar că este mai înalt... A spus că el este fratele tău, Jimmy”. Unchiul ei, Jimmy, murise la vârsta de 13 ani de o fibroză cistică.

Timp de aproape o oră, Sherrie i-a descris pe vizitorii ei, toți membrii decedați ai familiei sale. Apoi, istovită, a adormit.

Mai târziu, ea i-a spus tatălui ei: „Tati, toți acești copii care sunt aici

la terapie intensivă au îngeri care îi ajută²⁰.

Nouă, tuturor, El ne-a spus:

„Iată, voi sunteți copii mici și nu puteți suporta toate lucrurile acum; trebuie să creșteți în harul și în cunoașterea adevărului.

Nu vă temeți, copii mici, pentru că sunteți ai Mei ...

De aceea, Eu sunt în mijlocul vostru și Eu sunt Păstorul cel bun²¹.

Marea noastră problemă în viața muritoare este aceea de a deveni „un sfânt prin ispășirea lui Hristos²². Durerea pe care dumneavoastră și cu mine o trăim, poate fi acolo unde acest proces este cel mai mult măsurat. În situații extrem de dificile, noi putem deveni asemenea copiilor în inimile noastre, umilindu-ne și putem „să ne rugăm, să muncim și să așteptăm²³ cu răbdare vindecarea sufletelor și trupurilor noastre. La fel ca și Iov, după ce vom fi purificați prin încercările noastre, vom „ieși [curați] ca aurul²⁴.

Depun mărturie că El este Mântuitorul nostru, Prietenul nostru, Avocatul nostru, Marele Doctor, Marele Vindecător. În El putem găsi pace și consolare în fața durerii noastre și a păcatelor noastre, doar dacă vom veni la El cu inimi umile. „Harul [Său] este de ajuns.”²⁵ În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Orson F. Whitney, în Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), p. 98.
2. Robert D. Hales, „Healing Soul and Body”, *Ensign*, nov. 1998, p. 14.
3. Vezi Alma 31:31, 33
4. 2 Nefi 2:1.
5. 2 Nefi 9:21.
6. Evrei 4:15–16. Pavel ne-a învățat să privim la Salvador ca la un exemplu de cum să tratăm „[impotrivirea din partea păcătoșilor față de noi], pentru ca nu cumva să [ne] pierdem inima și să [cădem] de oboseală în sufletele [noastre]” (Evrei 12:3).
7. Ieremia 8:22.
8. Alma 36:14.
9. 3 Nefi 9:13.
10. 3 Nefi 27:14–15; subliniere adăugată.
11. 1 Nefi 11:31.
12. 3 Nefi 27:14–15; subliniere adăugată.
13. Vezi John Taylor *The Mediation and Atonement* (1882), p. 97. Președintele Taylor scrie despre „un legământ” dintre Tatăl și Fiul în viața premuritoare pentru îndeplinirea mântuirii ispășitoare a omenirii. Pe lângă suferința din grădina și de pe cruce, Hristos a suferit, de bunăvoie, în timpul vieții și pe cruce (vezi Mosia 3:5–8).
14. Henry B. Eyring, „Adversitate”, *Liahona*, mai 2009, p. 24; subliniere adăugată.
15. Vezi Doctrină și legăminte 6:20.
16. Matei 8:16; subliniere adăugată.
17. Dallin H. Oaks, „El îi tămăduiește pe cei împovărați”, *Liahona*, nov. 2006, p. 7–8.
18. Mormon 5:11.
19. Matei 11:29.
20. Vezi Michael R. Morris, „Sherrie’s Shield of Faith”, *Ensign*, iunie 1995, p. 46.
21. Doctrină și legăminte 50:40–41, 44.
22. Mosia 3:19.
23. Henry B. Eyring, *Liahona*, mai 2009, p. 24.
24. Iov 23:10.
25. 2 Corinteni 12:9; vezi, de asemenea, Eter 12:26–27; Doctrină și legăminte 18:31.